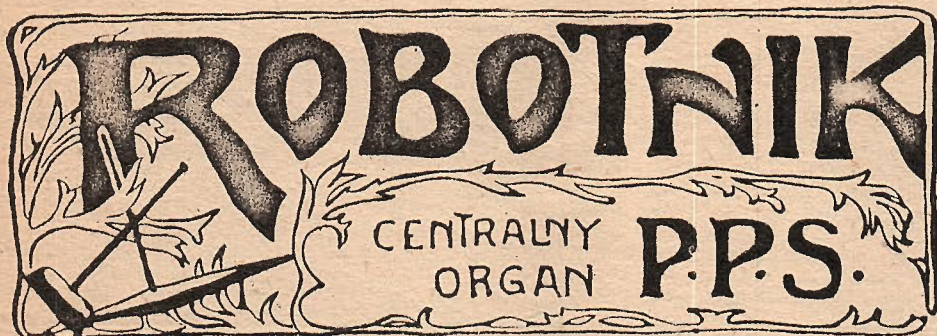

Numer specjalny

KONGRES
PPS
KONGRES

rok założenia 1894

30 kwietnia
nr 16 (148) 1989

WIEDZA

WARSZAWA

WOLNOŚĆ

- RÓWNOŚĆ

- NIEPODLEGŁOŚĆ

Uchwała I Kongresu PPS w sprawie stosunku do wyborów

I Kongres Polskiej Partii Socjalistycznej nie wyraża zgody na udział partii w wyborach. I Kongres PPS nie stawia sprzeciwu wobec kandydowania członków partii w wyborach do sejmu i senatu poprzez Komitet Obywatelski "Solidarność". I Kongres PPS zobowiązuje członków partii do indywidualnego, aktywnego wsparcia kandydatów zgłoszonych przez Komitet Obywatelski "Solidarność".

Podkowa Leśna 16.04.1989 r.

Andrzej Malanowski

Nowy etap

Pierwszy Kongres PPS przeszedł już do najnowszej historii naszej partii, a także do historii naszego, dobijającego się normalności, kraju. We wdzięcznej pamięci nas wszystkich, uczestniczących w tym wydarzeniu, pozostanie ks. Leon Kantorski, który 15-16 kwietnia serdecznie przyjął nas w Leśnej Podkowie, zapewnił bezpieczeństwo i dach nad głową.

Kongres zakończył pewien etap w życiu odrodzonej w kraju PPS: etap prowizorycznej deklaracji politycznej i prowizorycznego statutu a także tymczasowej oraz zdekompletowanej w wyniku tak zwanego "kryzysu lutowego" z 1988 r. władzy. Zakończył, moim zdaniem, w całkiem dobrym stylu. Partia wykazała prężność organizacyjną i dyscyplinę, czego dowodem fakt, że w obradach wzięło udział 88 delegatów na 95 wybranych. Wśród nich czterech szczecińscy uciekinierzy z komisariatu na dworcu Warszawa Centralna, poznaniacy, którzy nie pozwolili się wyciągnąć z kolejki WKD, a także dochodzący, po kilku godzinach policyjnych zatrzymań, przedstawiciele Małopolskiego Komitetu Okręgowego.

Był to w pewnym sensie kongres scaleniowy. Na samym początku bowiem zgłosili formalne przystąpienie i wzięli w nim udział jako pełnoprawni uczestnicy, zgrupowani wokół pisma "Naprzód" delegaci Krakowa i Bielska z Wiesławem Kuklą na czele. Ta grupa, o wyraźnie socjaldemokratycznym obliczu odegrała w obradach istotną rolę. Przybyli zresztą ze specjalnie wydanych z okazji kongresu pierwszym numerem kwartalnika politycznego "Naprzód", zatytułowanym "PPS a kwestia niepodległości".

Rozmowa

z przewodniczącym PPS

J.J. Lipskim

Red.: Jak Pan ocenia przebieg kongresu, szczególnie w świetle zeszłorocznego rozłamu?

J.J.L.: Gdyby nie rozłam zeszłoroczny, który podzielił PPS na dwie - zresztą bardzo nierówne części, partia nasza byłaby nie tylko liczniejsza, ale miałyby dziś bogatszy dorobek polityczny. Rozłam spowodował też szkody dla PPS na arenie międzynarodowej. Kongres ostatecznie zamyka okres kryzysu rozłamowego.

Red.: Dlaczego kongres nie uchwalił programu bieżącego?

J.J.L.: Mamy w tej chwili ogólną, uchwaloną na Kongresie, część programu. Jest to fundament zarówno dla działalności politycznej PPS - jak i sformułowania szczegółowego programu bieżącego, do czego kongres zobowiązał nowo wybraną Radę Naczelną. Dokonanie tej pracy na Kongresie było niemożliwe głównie dlatego, że wypadł on w momencie dokonywania się istotnych zmian w sytuacji całego kraju, w związku z kończeniem się obrad "okrągłego stołu". Dopiero po przeanalizowaniu zapadłych tam postanowień, a głównie po krótkiej choćby obserwacji ich wypełniania i funkcjonowania w życiu - można będzie sformułować program bieżący.

Red.: W jaki sposób PPS włączy się w kampanię wyborczą?

J.J.L.: PPS winna na czas wyborów oddać swój potencjał ludzki i organizacyjny dla poparcia Komitetu Obywatelskiego "Solidarność". Potrzebni będą ludzie do komisji wyborczych, prac organizacyjnych, propagandowych itd. Potrzebne będą ulotki i plakaty. PPS jako partia nie bierze udziału w wyborach, niemniej nasi członkowie znajdują się na listach kandydackich Komitetów Obywatelskich. Nie chcemy dopuścić do tego, by PPS rozbiła się na głosy opozycji. Udział PPS w akcji wyborczej na rzecz Komitetu Obywatelskiego "Solidarność" będzie najlepszą propagandą dla naszej partii i da jej nowe możliwości, dzięki rozszerzeniu kontaktów i możliwości głoszenia swych zasad. Winniśmy podkreślać naszą wolę współpracy z NSZZ "Solidarność" oraz całą demokratyczną i niepodległościową opozycją.

Red.: Władze zarejestrowały już "Solidarność" czy PPS również ma zamiar ubiegać się o legalizację?

J.J.L.: PPS jest legalna na mocy praw wewnętrznych jak i norm międzynarodowych, przyjętych i ratyfikowanych przez władze PRL-owskie. Legalne są nasze działania. Uznanie tego stanu rzeczy przez rząd jest tylko kwestią czasu, i będzie dowodem zwycięstwa praworządności nad bezprawiem.

KONGRES
PPS
KONGRES

Uchwały

w sprawie stosunku do PPS-na Obczyźnie.

Polska Partia Socjalistyczna, odrodzona w kraju w listopadzie 1987 roku, wyraża Polskiej Partii Socjalistycznej na Obczyźnie gorącą wdzięczność za nieprzerwane zachowanie ciągłości organizacyjnej i tradycji PPS. Nasza Partia, czując się ideowo i uczuciowo związana z polskimi Towarzyszami na Obczyźnie uważa, że ścisła współpraca między Partią na Obczyźnie i Partią Krajową jest bezwzględnie konieczna dla realizacji, wspólnych celów, wynikających z dziedzictwa ideowego PPS. Cele te to Niepodległość, Demokracja, Sprawiedliwość Społeczna i Socjalizm.

Odmienne zadania PPS w kraju i PPS na Obczyźnie, jakkolwiek się uzupełniają, wymagają w obecnej chwili różnych form organizacyjnych, gdyż działalność Partii odbywa się w różnych realiach życia politycznego.

Podkowa Leśna 16.04.1989 r.

*

w sprawie propagandy i działań antysemitkich w Polsce.

W ostatnich tygodniach nasiliła się propaganda antysemitcka, od bardzo dawna towarzysząca naszemu życiu społecznemu. Pojawiają się rozplakowane w miejscach publicznych ulotki antysemitckie ożywia się obieg broszur o podobnej treści.

Polska Partia Socjalistyczna, wierna swym tradycjom, potępia antysemityzm we wszelkich jego przejawach i zobowiązuje swych członków do czynnego zwalczania tego rodzaju propagandy, oraz usuwania z miejsc publicznych antysemitckich plakatów i ulotek, oraz tłumaczenia w razie potrzeby motywów takiego postępowania świadkom.

Podkowa Leśna 16.04.1989 r.

*

w sprawie liczebności Rady Naczelnej i jej Prezydium.

I Kongres Polskiej Partii Socjalistycznej postanawia, że w obecnej kadencji Rada Naczelna składać będzie się z 25 osób. W skład Prezydium Rady Naczelnej wchodzić będzie łącznie z Przewodniczącym Partii 5 osób.

Podkowa Leśna 15.04.1989 r.

KONGRES PPS!

Przewodniczący Partii JAN JÓZEF LIPSKI

Rada Naczelna

ALEKSANDRA BESSERT, TADEUSZ GARDA, EWA GAWLIKOWSKA, PAWEŁ GROSS, EUGENIUSZ HILBRAND, JAN KOSTECKI, ALINA KOWALCZYKOWA, JACEK KOZIEŁ, STANISŁAW KUBICA, WIESŁAW KUKLA, WŁADYSŁAW KUNICKI - GOLDFINGER, JACEK KUTZNER, MACIEJ KWAŚNIEWSKI, ANDRZEJ MALANOWSKI, HENRYK MI-CHALAK, MAREK NOWICKI, GRZEGORZ OSTROWSKI, ANDRZEJ SZEWCZUWIANIEC, STANISŁAW SZYMAŃSKI, MARIAN SZYMKOWIAK, JAN PLEWA, IWONA RÓŻEWICZ, ELŻBIETA RUTA, PIOTR WIŚNIEWSKI.

Przebieg kongresu, który trwał non stop prawie 24 godziny, z krótkimi przerwami na posiłki, napałowa optymizmem. Mimo różnic zdań i personalnych animozji, dyskusji miejscami gorącej, przyjęto dokumenty jednoznaczne, a kontrowersje rozstrzygano w głosowaniach zdecydowaną większością.

Za szczególnie optymistyczny uznaje osobiście fakt, że delegaci powiązani pewnymi związkami "towarzyskimi" bardzo często wyłamywali się w konkretnych sprawach z owych układów i głosowali zgodnie z ludźmi innego "Obozu". Tego typu zgodność w sprawach merytorycznych, przechodząca ponad personalnymi podziałami i ambicjami, jest niewątpliwie dowodem kultury politycznej i stanowi dobrą wróżbę na przyszłość.

Potwierdzona została dotychczasowa socjaldemokratyczna linia polityczna PPS a także strategia jawności i legalizmu, polegająca na otwartym odrzuceniu tego wszystkiego co sprzeczne jest z fundamentalnymi zasadami demokracji i międzynarodowymi zobowiązaniami Polski w zakresie praw człowieka i obywatela.

Przyjęty przez kongres ogólny program polityczny, choć niezbyt obszerny, stanowi solidny fundament, na którym budować trzeba konkretny program bieżący. Jest to zadaniem nowopowołanej Rady Naczelnej, która będzie musiała sięgać do rzetelnych ekspertyz w różnych dziedzinach. Same zasady demokracji nie wystarczają bowiem do rozwiązywania problemów wymagających wiedzy profesjonalnej.

Stoimy więc na początku nowego etapu w życiu PPS. Trzy kierunki działalności rysują się tu dość jasno:

1) Rozwój organizacyjny, czemu przyjęte przez kongres dokumenty będą niewątpliwie sprzyjać.

2) Precyzowanie programu bieżącego odpowiadającego aspiracjom i potrzebom społecznym.

3) Stopniowe wychodzenie PPS na scenę międzynarodową, z bliskim ubieganiem się o członkostwo w Międzynarodówce Socjalistycznej.

Na wszystkich wskazanych kierunkach istnieją realne szanse sukcesu. Od nas wszystkich zależy, na ile te szanse wykorzystamy.

W I Kongresie PPS brało udział 88 delegatów, oraz prawie 30 zaproszonych gości. Reprezentowane były organizacje PPS z Warszawy, Poznania, Łodzi, Kielc, Szczecina, Mławy, Grudziądza, Jastrzębia, Piotrkowa, Bielsko-Białej, Ostrowca Świętokrzyskiego, Jaszczoła, Torunia, Wałcza, oraz Małopolski.

Centralna Komisja Rewizyjna

KRZYSZTOF KULESZA
WŁADYSŁAW MALEŃCZYK
ZBIGNIEW POLIŃSKI
MIECZYSLAW RUTOWICZ
ADRIAN STANKOWSKI

Sąd Partyjny

LEONARD CELUCH
LUDWIK KROPIELNICKI
LECH NOWAK
JACEK PAJAK
ADAM SZATKOWSKI
ANDRZEJ WRÓBLEWSKI
MICHAŁ ŻURAWSKI

PROGRAM PPS

Reaktywowanie w dniach 15-22 listopada 1987 r. PPS w kraju wyrosło z przekonania, że idee demokratycznego, niepodległościowego socjalizmu, zdyskredytowane przez komunistów, są dziś w Polsce tak samo żywe jak w latach istnienia zorganizowanego ruchu socjalistycznego.

Za depozytariusza ciągłości tradycji polskich demokratycznych i niepodległościowych socjalistów PPS-krajowa uważa PPS na Obczyźnie.

PPS przeciwstawia się konsekwentnie wszelkim formom dyktatury, niezależnie od jej ideologicznego sztytu i miejsca, gdzie jest ona wprowadzana.

Najpoważniejszym przeciwnikiem demokratycznego socjalizmu we współczesnym świecie jest komunizm. Komuniści fałszywie powołują się na tradycje socjalistyczne. W istocie z katalogu socjalistycznych idei wybrali kilka, a i te zniekształcili do niepoznania. Socjaldemokraci dążą do wolności i sprawiedliwości społecznej drogą demokratycznego przewyższenia podziałów między grupami społecznymi, natomiast komuniści tworząc nowe podziały klasowe, rozdając przywileje, wprowadzając oparty na partyjnej nomenklaturze system sprawowania władzy, poprzez zniwolenie społeczeństwa realizują własne, utopijne, nieludzkie cele.

Wszędzie tam, gdzie komuniści doszli do władzy, wprowadzili totalitarny system organizacji społeczeństwa, w którym szczególnie uprzywilejowaną pozycję zajmuje centralistycznie zorganizowana biurokracja i wszechobecna, posługująca się terrorem, policja. Koncentrując władzę polityczną i gospodarczą w swych rękach uznali się za uprawnionych do bezpośredniej ingerencji we wszystkie dziedziny życia społecznego, nie wykluczając sfery życia prywatnego rodziny i jednostki. W konsekwencji wszędzie tam, gdzie komunistom udało się narzucić swój system władzy,

dochodzi do cywilizacyjnego regresu i okresowych kryzysów społeczno-politycznych. Po ich zażegnaniu przy pomocy siły lub pozornych koncesji, stopniowo uzyskują uprzednią, monopolistyczną pozycję metodami represji i politycznych manipulacji.

Polscy socjaliści, dostrzegając i potępiając działania kapitalistycznego imperializmu wspierającego w krajach trzeciego świata pravicowe dyktatury i kapitalistyczną eksploatację społeczeństwa, przestrzegają jednocześnie przed wykorzystaniem ruchów narodowo-wyzwoleńczych i lewicowych przez komunistyczny imperializm.

R o d o w ó d

Ruch socjalistyczny narodził się w XIX-wiecznej Europie jako przejaw protestu przeciwko ekonomicznemu wyzyskowi i politycznemu ubezwłasnowolnieniu pracowników najemnych. Początkowo wyrażał interesy robotników przemysłowych i rolnych, gdyż w okresie kształtowania się socjalizmu stanowili oni grupę najbardziej wyzyskiwaną; wkrótce jego ideały stały się bliskie nauczycielom, lekarzom, inteligencji technicznej i twórczej, ludziom wolnych zawodów, rzemieślnikom, chłopom, i drobnym kupcom.

U podstaw demokratycznej, niepodległościowej myśli socjalistycznej leży przekonanie, że każdy człowiek ma prawo współdecydować o warunkach w jakich żyje - dlatego socjaliści wprowadzają ideę społeczeństwa obywatelskiego i żądanie demokracji jako podstawy życia społecznego. Według socjaldemokratów rozwój i pomyślność jednostki nie są możliwe bez sprawiedliwych stosunków społecznych i społecznego współdziałania; zatem społeczeństwo i jego organizacja - państwo - mają obowiązek zapewnić wszystkim godziwe warunki życia oraz miejsce społeczne na miarę indywidualnych możliwości.

Demokratyczny socjalizm stał się potęgą w życiu społecznego świata. Jego idee przekształciły zachodnioeuropejski system polityczny i społeczny. Nie oznacza to, że w państwach demokratycznych o rozbudowanych funkcjach opiekuńczych nie występują problemy sporne. Są one jednak rozwiązywane przy pomocy demokratycznych, społecznie akceptowanych metod i mechanizmów.

PPS powstała w 1892 roku. Od swego zarania organizowała walkę o niepodległość Polski. Walczyła o demokrację parlamentarną i republikański charakter państwa. Z jej inspiracji uchwalono na początku dwudziestolecia międzywojennego postępowe ustawodawstwo socjalne oraz doprowadzono do politycznego równouprawnienia kobiet. Wraz z ruchem ludowym walczyła o reformę rolną. PPS zawsze zdecydowanie występowała przeciwko wszelkim antydemokratycznym działaniom. Podczas II wojny światowej jako WRN współtworzyła ruch oporu i uczestniczyła w rządzie Rzeczypospolitej Polskiej.

Po przejęciu władzy, komuniści zniszczyli w Polsce demokratyczny, niepodległościowy ruch socjalistyczny. Wielu działaczy wiernych swym przekonaniom zginęło w polskich i sowieckich więzieniach, liczni spędzili w nich długie lata, część zdecydowała się kontynuować działalność na emigracji, większość wycofała się z czynnego życia

politycznego. Niszcząc demokratyczny, niepodległościowy ruch socjalistyczny, komuniści stworzyli jego atrapę - "PPS lubelską", koncesjonowaną i uzależnioną od komunistycznego partnera, wreszcie wchłoniętą przez PPR na tzw. "zjeździe zjednoczeniowym".

Nie udało się jednak komunistom wymazać PPS z kart historii i świadomości społecznej. Jej tradycje i ideały, kojarzące się nieodmiennie z nazwiskami działaczy tej miary jak B. Limanowski, E. Abramowski, J. Piłsudski, I. Daszyński, M. Niedziałkowski, K. Pużak, Z. Żuławski, K. Czapliński, Z. Piotrowski i wielu innych, okazały się trwałą wartością narodowych dzieł Polaków - wartością potwierdzoną m. in. bohaterską śmiercią na stokach Cytadeli S. Okrzei i J. Montwiłł-Mireckiego. Ciągłość niepodległościowej, demokratycznej tradycji PPS została utrzymana przez działaczy emigracyjnych: T. Arciszewskiego, A. Ciołkosza, Z. Zarębę i ich następców.

N a c z e l n e c e l e P P S

PPS nie jest związana z żadnym określonym systemem światopoglądowym. Systemy polityczne budowane na doktrynach światopoglądowych, jak komunizm, faszyzm, czy różne teokracje zawsze prowadziły do nietolerancji i totalitaryzmu. Uważamy, że dorobek zarówno polskich socjalistów jak i socjaldemokratów Anglii, Austrii, Francji, Niemiec, Szwecji i innych krajów świata jest naszym dziedzictwem. W szczególności bliska nam jest niepodległościowa tradycja ruchu socjalistycznego, która w kwestii polskiej obecna była już w stanowisku I Międzynarodówki. Niepodległościowy socjalizm jest ważnym elementem myśli politycznej w odbudowanej po ostatniej wojnie Międzynarodówce Socjalistycznej.

Zbieżności między współczesną katolicką myślą społeczną a celami propagowanymi przez socjaldemokratów są obecnie znaczące. PPS sędzi i ułatwi to współpracę ze stowarzyszeniami i grupowaniami katolickimi.

Zasady programu, tak dawniej jak i dziś, PPS formułuje w oparciu o bieżącą analizę rzeczywistości politycznej, społecznej i gospodarczej świata oraz kraju, odwołując się zarazem do niepodległościowo-demokratycznych ideałów nadal jej przyświecających.

Celem nadrzędnym, do którego dąży PPS jest niepodległa, demokratyczna i sprawiedliwa społecznie Rzeczpospolita Polska.

1) Za niepodległy uznajemy kraj, którego wewnętrzny ustroj i polityka zewnętrzna są kształtowane przez społeczeństwo w demokratyczny sposób. Decyzje o przystąpieniu bądź wystąpieniu z międzynarodowych sojuszy lub ponadnarodowych organizacji gospodarczych tudzież ogłoszenie neutralności są w takim kraju suwerennie podejmowane przez demokratycznie wybraną władzę.

2) Demokrację pojmujemy PPS jako system, w którym władza wszelkiego stopnia wynika z woli społeczeństwa; jest stanowiona przez system parlamentarny. PPS zdecydowanie opowiada się za rządami większości, przy zachowaniu praw mniejszości, w tym prawa do jawnej, nieskrepowanej opozycji i swobodnej rywalizacji idei.

3) Sprawiedliwość społeczna. W rozumieniu PPS oznacza równość szans i takie stosunki społeczne aby każdy miał zagwarantowane wszechstronne możliwości rozwoju.

Społeczeństwo i powoływane przez nie państwo, mają obowiązek zapewnienia wszystkim obywatelom socjalnego i ekonomicznego bezpieczeństwa, w szczególności jednostkom i grupom słabszym, dzieciom, ludziom chorym, starym i upośledzonym. PPS uważa, że taki obowiązek państwa wynika z uznania prawa człowieka do życia w godziwych warunkach.

Akceptując prawo do własności PPS uważa, że własność winna być obciążona obowiązkami wynikającymi z potrzeb społecznych.

Demokratyczny socjalizm nie jest zaprogramowanym ustrojem lecz systemem wartości, na którym winno się opierać funkcjonowanie społeczeństw i powoływanych przez nie instytucji. Dla socjaldemokraty wartością nadrzędną jest dobro obywateli którzy mają prawo i obowiązek określać zakres władzy i dopuszczalnej ingerencji państwa. Państwo nie może dominować nad jednostką, lecz winno być wobec niej służebne jako forma organizacji społeczeństwa.

Dla zapewnienia godnego życia w społeczeństwie konieczne są:

1) Rozdział władzy ustawodawczej, wykonawczej i sędziowskiej.

2) Demokratyczny sposób powoływania parlamentu i samorządu terytorialnego w pięcioprzemiotnikowych wyborach, przewidujący wielość list wyborczych, do wysuwania których uprawnione są partie polityczne, stowarzyszenia społeczne i organizujące się spontanicznie w tym celu grupy obywateli.

3) Pełna niezależność sądów, działających wyłącznie na podstawie ustaw, ogłaszających niezależne werdykty, realizowane przez władze wykonawcze pod kontrolą sądów i parlamentu.

4) System gospodarczy uwzględniający potrzeby społeczne, ochronę środowiska i nowe technologie, oparty na rozmaitych formach własności: zbiorowej, prywatnej i państwowej, na gospodarce działającej w warunkach pełnego równouprawnienia sektorów, swobodzie inicjatyw gospodarczych i wolnym rynku.

5) Samorządność, jako szczególnie ważna forma organizacji społecznej, inspirująca ludzi do aktywności.

6) Społecznie kontrolowane systemy opieki społecznej i zdrowotnej, powszechnej oświaty i ochrony środowiska.

7) Podlegający społecznej kontroli system zagwarantowania płac w powiązaniu z minimum socjalnym i regulacjami podatkowymi.

8) Swobodny rozwój kultury i nauki, wolny od cenzury i interwencji polityczno-administracyjnych. Równy i swobodny dostęp do wiedzy i kultury dla wszystkich obywateli.

9) Tolerancja światopoglądowa i religijna, przejawiająca się w uznaniu równości praw ludzi różnych poglądów, wierzących i niewierzących. Żadna religia lub kulty świeckie w postaci systemów światopoglądowo-ideologicznych nie mogą być narzucane przez państwo ani korzystać z jakichkolwiek przywilejów.

10) Pełnia praw ludzkich i obywatelskich, wyrażająca się możliwie najmniejszą liczbą zakazów i nakazów. Wolność jednostki może być ograniczona tylko tym, co jest konieczne dla ochrony powszechnie uznanych praw innych ludzi.

11) Pokojowe rozwiązywanie wszelkich konfliktów tak wewnętrznych jak i międzynarodowych. PPS opowiada się za pełnym poszanowaniem praw narodów do swobodnego wyboru form ustrojowych i polityki zagranicznej.

11) PPS uważa, że każda społeczność, każdy naród, pielęgnując swoją tożsamość winien dążyć

do dorobkiem i winny być dostępne każdemu bez jakiegokolwiek ograniczeń. PPS będzie więc walczyć o swobodny przepływ i wymianę informacji we współczesnym świecie, widząc w nim jedną z gwarancji wolności jednostki i społeczeństwa.

Realizacja wymienionych celów powinna umożliwić godne, wolne od strachu życie oraz stworzyć ludziom warunki do pełnego rozwoju ich osobowości. Wymienione cele, do których będzie zmierzać PPS, mogą być w praktyce realizowane stopniowo.

Zasady i środki działania PPS

1) Legalność i jawność.

PPS jest partią jawną i legalną. Jawną jest jej struktura i skład władz. Cele PPS określane są w jawnych, publikowanych dokumentach programowych.

2) Demokracja wewnętrzna i etyka działania. PPS posługuje się metodami zgodnymi z powszechnie przyjętymi zasadami etyki. PPS przestrzegać będzie zasad demokracji wewnątrzpartijnej, uznając że podjęte większością głosów decyzje nie ograniczają prawa mniejszości do wewnątrzpartijnych działań na rzecz uznania jej racji.

3) Odrzucenie przemocy i obywatelskie nieposłuszeństwo.

PPS w swoich działaniach odrzuca przemoc fizyczną jako środek realizowania celów programowych, uznając terroryzm za niemoralny i nieskuteczny. Uznaje jednocześnie niezbywalne prawo każdej jednostki i zbiorowości do obrony koniecznej w obronie praw przysługujących obywatelom oraz w walce o ich poszerzenie.

4) Prawa człowieka i obywatela.

PPS uznaje za podstawę porządku prawnego międzynarodowe zasady zawarte w Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, ONZ-towskich paktach praw, aktach końcowych KBWE i Konferencji wiedeńskiej, konwencjach MOP. PPS nie uznaje norm prawa wewnętrznego sprzecznych z ratyfikowanymi przez Polskę aktami prawa międzynarodowego.

5) Tolerancja i otwartość światopoglądowa.

PPS nie oczekuje od swych członków jedności światopoglądowej. Wewnątrz partii przyjmuje zasadę tolerancji wobec poglądów, postaw i działań z wyjątkiem tych, które są sprzeczne z celami i zasadami działania PPS. W życiu publicznym PPS jest tolerancyjna wobec wszystkich poglądów, postaw i działań, o ile nie naruszają one fundamentalnych zasad etyki, demokracji i wolności człowieka.

6) Aktywność społeczna.

Nie przez bierne oczekiwanie, ale przez działania zmierzające do uzyskania tego, co można próbować osiągnąć w określonej sytuacji politycznej, społecznej, gospodarczej lub kulturowej, pragniemy przybliżyć nadejście niepodległości i demokracji. W szczególności PPS uznaje, że upadkowi społeczeństwu i ekonomicznemu można i należy się przeciwstawić.

7) Samorządność.

PPS popiera zasadę samorządności we wszystkich dziedzinach życia społecznego. Inicjowanie i popieranie alternatywnych, samorządnych i niezależnych od władzy instytucji, odbudowanie samorządności w zniszczonych przez komunistyczne państwo dziedzinach - przede wszystkim w spółdzielczości, popieranie samorządności pracowniczej we wszelkich efektywnych formach PPS uważa za jeden z podstawowych terenów działania członków partii.

8) Współpraca.

PPS dąży do współpracy ze wszystkimi organizacjami stawiającymi sobie za cel niepodległość i demokrację, które w swej działalności jednoznacznie odrzucają metody terrorystyczne. PPS nie podejmuje współpracy z ugrupowaniami głoszącymi szowinizm i nietolerancję wobec mniejszości narodowych lub określonych grup społecznych. Szczególną wagę przywiązuje PPS, zgodnie ze swą tradycją, do współpracy ze związkami zawodowymi.

Dawne programy PPS powstawały w innych warunkach ustrojowych oraz w innej sytuacji geopolitycznej Europy i świata, dlatego prosta ich adaptacja do obecnej sytuacji nie jest możliwa. Trudności są tym większe, że historia nie zna ani jednego przykładu zastąpienia komunizmu innym ustrojem. Ten brak doświadczenia skłania do powściągliwości i ostrożności przy szukaniu dróg przejścia od komunizmu do ustroju sprawiedliwego.

STATUT

STATUT

POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ

uchwalony na I Kongresie Odrodzonej PPS

Statut niniejszy został opracowany na podstawie Statutu Radomskiego z 1937 roku; tym samym została zachowana ciągłość organizacyjna odrodzonej Partii.

S T A T U T

POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ

uchwalony na I Kongresie PPS w dniach 15-16 kwietnia 1989.

Leśna Podkowa koło Warszawy

I NAZWA I GODŁO PARTII

§ 1 Pełna nazwa Partii brzmi: Polska Partia Socjalistyczna, w skrócie: PPS.

§ 2. PPS jest partią jawną, jej istnienie, program, ustrój wewnętrzny i władze są podawane do wiadomości publicznej.

§ 3. Sztandary organizacyjne są czerwone i noszą symboliczne godło z trzech wielkich białych liter PPS. Dopuszcza się używanie historycznych sztandarów PPS.

§ 4. Pieczęcie i wszelkie emblematy partyjne, a także wszelkie publikacje, noszą godło PPS.

§ 5. Hymnem Partii jest pieśń "Czerwony Sztandar".

II CZŁONKOWIE PARTII

§ 6. Członkiem PPS może być każda pełnoletnia osoba, posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych, o ile: a/ wyznaje zasady programu partyjnego i statutu organizacyjnego, b/ zgłosi swe przystąpienie do Partii i podpisze odpowiednią deklarację, c/ stosuje się do uchwał statutowych ciał partyjnych, d/ opłaca składki partyjne.

§ 7. Członkowi PPS nie wolno należeć do żadnej innej partii politycznej.

§ 8. Partia może zabronić swym członkom uczestniczenia w stowarzyszeniach i organizacjach, o ile uzna ich działalność za sprzeczną ze swym programem.

§ 9. Członków Partii przyjmuje się w zasadzie na podstawie poręczenia dwóch czynnych członków PPS - nie dotyczy to członków organizacji nowopowstałych. Zasady przyjęte w tych przypadkach określa Rada Naczelna. Członków PPS przyjmuje się na mocy uchwały Okręgowego Komitetu. Były członek Partii, który zgłosił ponownie swój akces do PPS może być przyjęty ponownie w poczet członków na wniosek Okręgowego Komitetu zatwierdzony przez Radę Naczelną. Wprowadzający ponosi odpowiedzialność moralną i polityczną za udzielone poręczenie.

§ 10. Członkowie Partii obowiązani są stosować się do uchwał odpowiednich organów partyjnych oraz solidaryzować się i bronić na zewnątrz stanowiska Partii. Nie umniejsza to ich prawa do wewnątrzpartyjnych, demokratycznych działań na rzecz zmiany przyjętych bądź podjętych odmiennych uchwał. W przypadku, gdy konkretna uchwała stoi w sprzeczności z sumieniem członka Partii, ma on prawo wystąpić do Okręgowego Komitetu z wnioskiem o zwolnienie go z obowiązku czynnego jej popierania. Uwzględnienie tego wniosku nie uprawnia członka do wystąpienia przeciwko tej uchwałce poza Partią.

§ 11. Każdy członek ma prawo uczestniczenia w zebraniach swojej organizacji oraz brania udziału w wyborach ciał partyjnych. Ma też prawo uczestniczenia w zebraniach, na których mają zapasć decyzje personalne go dotyczące.

§ 12. Każdy członek ma prawo do inicjatywy politycznej i organizacyjnej, zgłaszanej właściwym organem statutowym.

§ 13. Członek Partii nie ma prawa występowania na zewnątrz Partii przeciwko uchwałom oraz stanowisku organów partyjnych.

§ 14. Członek Partii może w każdej chwili wystąpić z organizacji.

§ 15. Członek Partii nie opłacający w ciągu trzech miesięcy bez usprawiedliwienia obowiązujących składek partyjnych zostaje skreślony z listy członkowskiej. O powyższym Okręgowy Komitet zawiadamia ogół członków danej organizacji partyjnej.

§ 16. Członek Partii podlega oddaniu pod sąd partyjny oraz ewentualnemu jednoczesnemu zawieszeniu w czynnościach partyjnych, gdy: a/ w swojej działalności wykracza przeciwko zasadom programowo-taktycznym Partii i nie stosuje się do uchwał ciał partyjnych, b/ działa wyraźnie na szkodę Partii lub przejawia zupełną bezczynność i obojętność wobec obowiązków członkowskich i potrzeb Partii, c/ dopuszcza się czynów wynikających z niskich pobudek.

§ 17. Zawiesić członka w czynnościach partyjnych do czasu zakończenia postępowania sądowego, i oddać go pod sąd partyjny, mają prawo: Komitety Okręgowe, Centralna Komisja Wykonawcza i Prezydium Rady Naczelnej. Zawieszonemu w czynnościach nie przysługują żadne prawa statutowe oprócz prawa obecności na zebraniach go dotyczących, dopóki jego sprawa nie zostanie załatwiona.

§ 18. Członka pełniącego funkcję z wyboru Komitetu oddać pod sąd partyjny może jedynie Komitet szczebla nadrzędnego nad tym, w którym członek ten sprawuje funkcję. W przypadku członka władz centralnych właściwa jest Rada Naczelna na wniosek Komisji Rewizyjnej.

III KOŁA, ORGANIZACJE TERENOWE I OKRĘGOWE

§ 19. Każdy członek Partii obowiązany jest należeć do organizacji partyjnej w miejscu zamieszkania lub zatrudnienia. Gdy w żadnym z tych miejsc nie ma organizacji, obowiązany jest wstąpić do najbliższej, sąsiadującej z miejscem zamieszkania lub pracy.

§ 20. Najniższą jednostką organizacyjną Partii jest mąż zaufania, powoływany w razie potrzeby i odpowiednio odwoływany przez Okręgowy Komitet lub Centralny Komitet wykonawczy.

§ 21. Podstawowymi jednostkami organizacyjnymi Partii są tworzone na zasadzie terytorialnej lub środowiskowej Koła, które w swym życiu wewnętrznym rządzą się niniejszym Statutem i zatwierdzonymi przez Okręgowe Komitety regulaminami. Powstanie Koła wymaga zatwierdzenia przez Okręgowy Komitet.

§ 22. Najwyższą władzą Koła jest ogólne zebranie członków, odbywające się w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz na 6 miesięcy. Ogólne zebranie decyduje o wszystkich sprawach partyjnych, które postawiła pod obrady Rada Koła. Nadto na dorocznym zebraniu wysłuchuje sprawozdania Rady Koła i dokonuje wyborów nowych władz.

§ 23. Działalnością Koła w ramach ustalonych przez wyższe organa Partii kieruje wybrana na jeden rok przez ogólne zebranie Rada Koła. Rada Koła wykonuje uchwały ciał partyjnych we wszystkich sprawach, kieruje działalnością polityczną na powierzonym jej terenie, kieruje administracją Koła, składa przynajmniej raz na 6 miesięcy sprawozdanie ze swojej działalności ogólnemu zebraniu Koła oraz Okręgowemu Komitetowi. Ponadto za aprobatą Okręgowego Komitetu ustala kandydatów Partii do wszelkich ciał reprezentacyjnych, politycznych i samorządowych.

§ 24. Okręgowy Komitet może, w miarę potrzeby, tworzyć na zasadzie terytorialnej lub środowiskowej organizacje terenowe /miejskie, dzielnicowe, gminne, środowiskowe/. Wybór i organizacja władz organizacji terenowych następują na zasadach przewidzianych dla Okręgowych Komitetów. Praca organizacji terenowych oparta jest na regulaminie zatwierdzonym przez Okręgowy Komitet.

§ 25. W skład organizacji okręgowych wchodzi: męźowie zaufania oraz wszystkie Koła znajdujące się w obrębie danego Okręgu. Koła wchodzą w skład Okręgowych Komitetów bezpośrednio lub za pośrednictwem organizacji terenowych. Ilość Okręgów, ich terytorium oraz siedzibę określa Rada Naczelna.

§ 26. Najwyższym ciałem kierowniczym organizacji okręgowej jest Konferencja Okręgowa.

§ 27. Konferencje Okręgowe mogą być: a/zwyczajne, odbywające się w ostatnim lub pierwszym kwartale każdego roku, b/ nadzwyczajne, zwoływane z polecenia Centralnej Komisji Wykonawczej bądź na skutek uchwały Okręgowych Komitetów, bądź na pisemne żądanie jednej trzeciej organizacji wchodzących w skład Okręgu, z tym, że konferencje nadzwyczajne winny się odbyć przed upływem trzech tygodni od daty otrzymania przez Okręgowy Komitet tego rodzaju żądania.

§ 28. Konferencja Okręgowa: a/układa plan pracy w Okręgu, b/ określa taktykę Partii w Okręgu zgodnie z uchwałami i dyrektywami Kongresu oraz Rady Naczelnej, c/ podejmuje uchwały we wszystkich sprawach politycznych, przyjmując odpowiednie rezolucje, d/ układa listę kandydatów PPS do ciał reprezentacyjnych, politycznych i samorządowych danego okręgu oraz proponuje listę kandydatów danego Okręgu do ciał przedstawicielskich, e/ przyjmuje lub odrzuca sprawozdania OKR-u i wysłuchuje sprawozdania Komisji Rewizyjnej, f/ wybiera członków okręgowych władz partyjnych przynajmniej na jeden rok, g/ wybiera delegatów na Kongres Partii.

§ 29. Na Konferencji Okręgowej głos decydujący mają: a/ delegaci poszczególnych Kół wybrani w stosunku określonym każdorazowo przez OK, b/ męzowie zaufania.

§ 30. Głos doradczy na Konferencji Okręgowej mają: a/ członkowie Rady Naczelnej, b/ członkowie Okręgowej i Centralnej Komisji Rewizyjnej i Sądu Partyjnego, c/ osoby, którym prawo to zostało przyznane przez Konferencję.

§ 31. Ilość mandatów przyznanych poszczególnym organizacjom na Konferencję Okręgową ustala OK pod kontrolą Komisji Rewizyjnej i podaje do wiadomości wszystkich organizacji Okręgu.

§ 32. Działalnością polityczną, organizacyjną i finansową danego Okręgu kieruje Okręgowy Komitet. On też inkasuje na terenie swej działalności wszelkie składki, reguluje co miesiąc należność z powyższego tytułu do kasy CKW i składa co kwartał odnośne sprawozdanie kasowe. Ponadto OK obowiązany jest składać CKW sprawozdanie z działalności organizacyjno-politycznej całej organizacji okręgowej. Za działalność swą Okręgowy Komitet jest odpowiedzialny przed Konferencją Okręgową i Radą Naczelną.

§ 33. OK składa się z członków wybranych przez Konferencję Okręgową w ilości każdorazowo określonej przez tę Konferencję.

§ 34. OK wybiera swoje Prezydium i dokonuje stałego podziału czynności pomiędzy swoich członków, przydzielając im pod odpowiedzialnością działy pracy zakreślone uchwałami Konferencji Okręgowej, Okręgowego Komitetu oraz instrukcjami Centralnych Władz Partii.

§ 35. OK, względnie jego Prezydium, przysługuje prawo zawieszania uchwał Kół i organizacji terenowych niezgodnych z programem, taktyką, uchwałami kierowniczych ciał Partii oraz niniejszym statutem. Od decyzji o zawieszeniu uchwały przysługuje w ciągu czterech dni prawo odwołania do Komisji Rewizyjnej OK.

§ 36. Konferencja Okręgowa wybiera członków Komisji Rewizyjnej w ilości przez siebie określonej.

IV KONGRES PARTII

§ 37. Najwyższym ciałem kierowniczym Partii jest Kongres.

§ 38. W Kongresie biorą udział z głosem decydującym: a/ delegaci Okręgowych Organizacji Partyjnych według dzielnika określonego przez Radę Naczelną i stosowanego do członków opłacających składki partyjne lub od opłat formalnie zwolnionych, b/ Przewodniczący Partii, c/ członkowie Rady Naczelnej, d/ członkowie Centralnej Komisji Rewizyjnej, e/ delegat sądu partyjnego, f/ redaktor naczelny centralnego organu Partii.

§ 39. Głos doradczy na Kongresie mają: a/ delegaci centralnych wydziałów partyjnych, b/ członkowie sądu partyjnego, c/ naczelni redaktorzy organów partyjnych, d/ referenci zaproszeni przez Radę Naczelną, e/ osoby, którym Kongres przyzna to prawo.

§ 40. Ilość mandatów przyznanych poszczególnym okręgom ustala Centralna Komisja Wykonawcza pod kontrolą Komisji Rewizyjnej, najpóźniej na cztery tygodnie przed terminem zwołania Kongresu podając do wiadomości całej organizacji partyjnej.

§ 41. Mandat delegata nie może być imperatywny.

§ 42. Kongres Partii odbywa się przynajmniej raz na dwa lata i jest zwoływany przez RN w terminie i miejscu przez nią oznaczonym. Data zwołania Kongresu musi być ogłoszona przynajmniej na trzy miesiące przedtem drogą organizacyjną i w pismach partyjnych z podaniem prowizorycznego porządku dziennego.

§ 43. Kongres może się odbyć przy obecności dwóch trzecich wybranych delegatów. Obrady Kongresu Partii i wybory centralnych władz partyjnych odbywają się na podstawie regulaminu przez tenże Kongres uchwalonego. Uchwały Kongresu zapadają większością głosów obecnych członków Kongresu.

§ 44. Do Kongresu należy: a/ wysłuchiwanie i ewentualne udzielanie absolutorium Radzie Naczelnej i Centralnej Komisji Wykonawczej, b/ zapoznanie się ze sprawozdaniem Komisji Rewizyjnej i Sądu Partyjnego, c/ podejmowanie uchwał w sprawach programowych, taktycznych i organizacyjnych, d/ wybór Przewodniczącego Partii, Rady Naczelnej, Sądu Partyjnego oraz Centralnej Komisji Rewizyjnej.

§ 45. Kongres określa liczebność Rady Naczelnej i jej Prezydium. Przewodniczącym Partii jest Przewodniczącym Rady Naczelnej.

§ 46. Nadzwyczajny Kongres Partii zwoływany jest przez Radę Naczelną na mocy jej uchwały lub na pisemne żądanie jednej trzeciej Komitetów Okręgowych, stwierdzone przez Komisję Rewizyjną.

§ 47. Nadzwyczajny Kongres musi być zwołany najdalej w ciągu dwóch miesięcy od chwili powzięcia uchwały Rady Naczelnej względnie od dnia zwołania przez jedną trzecią Komitetów Okręgowych żądania do CKW. Okręgowe Komitety obowiązane są do przeprowadzenia wyboru delegatów. Termin i miejsce zwołania Kongresu Nadzwyczajnego muszą być podane do wiadomości organizacji przynajmniej na dwa tygodnie przed dniem zebrania się Kongresu. Pozostałe przepisy Statutu o Kongresie Partii mają swe odpowiednie zastosowanie.

V RADA NACZELNA PARTII

§ 48. Kierownictwo polityką i działalnością organizacyjną w okresie między Kongresami należy do Rady Naczelnej.

§ 49. Siedzibą Rady Naczelnej jest Warszawa.

§ 50. Na pierwszym posiedzeniu Rada Naczelna wybiera Prezydium na wniosek Przewodniczącego, w liczbie osób określonej przez Kongres.

§ 51. Rada Naczelna wybiera ze swego składu Centralną Komisję Wykonawczą, której liczebność sama określa. Skarbnik Partii jest członkiem CKW.

§ 52. Rada Naczelna jest dysponentem majątku partyjnego i uchwała budżet Partii.

§ 53. Radę Naczelną zwołuje co najmniej raz na dwa miesiące Prezydium Rady za pośrednictwem CKW z własnej inicjatywy lub na żądanie jednej trzeciej członków Rady.

§ 54. Na posiedzeniu Rady Naczelnej mają głos doradczy: członkowie Komisji Rewizyjnej i Sądu Partyjnego, delegowani przedstawiciele OK, osoby przez Radę Naczelną do tego upoważnione.

§ 55. Prezydium Rady Naczelnej kieruje całokształtem polityki partyjnej oraz reprezentuje Partię na zewnątrz, zgodnie z uchwałami Kongresu i dyrektywami Rady Naczelnej. Prezydium Rady Naczelnej jest odpowiedzialne za swą działalność przed Radą Naczelną i Kongresem.

§ 56. CKW konstituuje się sama i opracowuje regulamin swego działania zatwierdzony przez Radę Naczelną.

§ 57. CKW kieruje życiem organizacyjnym Partii zgodnie z uchwałami Kongresu oraz uchwałami i dyrektywami Rady Naczelnej i jej Prezydium. CKW jest odpowiedzialna za swoją działalność przed Radą Naczelną i Kongresem.

§ 58. CKW ma prawo w toku nadzoru zawieszać, znosić uchwały podległych Komitetów Partyjnych, Konferencji oraz organizacji, o ile pozostają w sprzeczności z programem, statutem, uchwałami, dyrektywami i taktyką kierownictwa Partii. Od takiej decyzji przysługuje odwołanie do Centralnej Komisji Rewizyjnej. Przepis niniejszy nie dotyczy uchwał Konferencji przedkongresowych.

§ 59. W posiedzeniach Prezydium Rady Naczelnej ma prawo uczestniczyć z głosem doradczym przedstawiciel CKW, przedstawiciel Sądu Partyjnego, przedstawiciel Centralnej Komisji Rewizyjnej, oraz osoby, którym Prezydium Rady Naczelnej przyzna to prawo. W posiedzeniach CKW mają prawo uczestniczyć z głosem doradczym członkowie oraz osoby, którym CKW przyzna to prawo.

§ 60. Posiedzenia Rady Naczelnej, Prezydium Rady Naczelnej i CKW są prawomocne przy obecności bezwzględnej większości członków, po uprzednim zawiadomieniu o zebraniu wszystkich uprawnionych osób.

VI KOMISJA REWIZYJNA

§ 61. Centralna Komisja Rewizyjna, złożona z pięciu członków wybranych przez Kongres, obowiązana jest przynajmniej raz na kwartał kontrolować gospodarkę finansową CKW i centralnych instytucji partyjnych.

§ 62. Centralna Komisja Rewizyjna ma prawo badania zgodności uchwał ze Statutem i programem PPS. CKR na wniosek zainteresowanej organizacji rozstrzyga o zasadności zawieszania uchwał przez ciała nadrzędne. CKR powinna rozpatrywać takie wnioski w możliwie najkrótszym czasie.

§ 63. Powyższe przepisy stosuje się do wszystkich Komisji Rewizyjnych istniejących przy Komitecie Partyjnych. Liczebność Okręgowych Komisji Rewizyjnych określają Konferencje Okręgowe.

VII SĄD PARTYJNY

§ 64. Dla rozpatrywania i decydowania w sprawach wykroczeń członków Partii przeciwko dyscyplinie organizacyjnej, programowi i taktyce Partii a także przeciwko postanowieniom niniejszego Statutu oraz w przypadku popełnienia przestępstwa z niskich pobudek, istnieje Sąd Partyjny.

§ 65. Sąd Partyjny jest wybierany przez Kongres w liczbie siedmiu członków.

§ 66. Sąd Partyjny określa sam zasady procedowania, podając je do ogólnej wiadomości.

§ 67. Sąd orzeka w zespole co najmniej trzech sędziów.

§ 68. Od orzeczeń Sądu Partyjnego można odwołać się do Kongresu PPS.

§ 69. Sąd Partyjny ma prawo orzekania następujących kar: 1. upomnienie, 2. nagana, 3. zawieszenie w prawach członkowskich od 3 miesięcy do jednego roku, 4. usunięcie z Partii z ogłoszeniem decyzji w prasie partyjnej.

§ 70. CKW, względnie właściwy OK mają obowiązek delegowania na rozprawę swego przedstawiciela w charakterze oskarżyciela lub wnioskodawcy. Obwiniony ma prawo do powołania obrońcy spośród członków PPS.

§ 71. Dopuszcza się możliwość powoływania przez Okręgowe Komitety Sądów Koleżeńskich, rozstrzygających spory nie podlegające kompetencjom Sądu Partyjnego.

VIII FUNDUSZE PARTYJNE

§ 72. Na fundusze partyjne składają się a/zadeklarowane składki członkowskie, opłacane w wysokości co najmniej jednego procentu od miesięcznych dochodów. Renciści i emeryci opłacają składki w określonej przez siebie wysokości. W indywidualnych przypadkach OK może podjąć decyzję obniżenia składek lub zwolnienia od jej płacenia, b/ wpływy nadzwyczajne.

§ 73. Wpływy ze składek dzielone są na trzy równe części przeznaczone do dyspozycji Kół, Komitetów Okręgowych i Centralnej Komisji Wykonawczej.

§ 74. Rada Naczelna ma prawo ustanawiać dobrowolne składki dodatkowe na cele specjalne.

§ 75. Wszelkie przedsięwzięcia mające na celu uzyskanie dochodu podejmowane przez organizacje partyjne muszą uprzednio uzyskać akceptację CKW.

IX PRASA I WYDAWNICTWA PARTYJNE

§ 76. Pisma i wydawnictwa partyjne są wyłączną własnością Partii.

§ 77. CKW powołuje do życia centralne pisma i wydawnictwa partyjne oraz administruje nimi.

§ 78. To samo prawo przysługuje Komitetom Okręgowym, w odniesieniu do pism i wydawnictw działających na terenie Okręgów.

§ 79. Centralnym organem Partii jest "Robotnik". Rada Naczelna nadzoruje jego polityczny kierunek. Redaktora naczelnego powołuje, a skład redakcji "Robotnika" zatwierdza Rada Naczelna. Redaktorów naczelnych innych pism partyjnych powołują Okręgowe Komitety. Wydawnictwa centralne PPS podlegają Radzie Naczelnej, pozostałe - Okręgowym Komitetom.

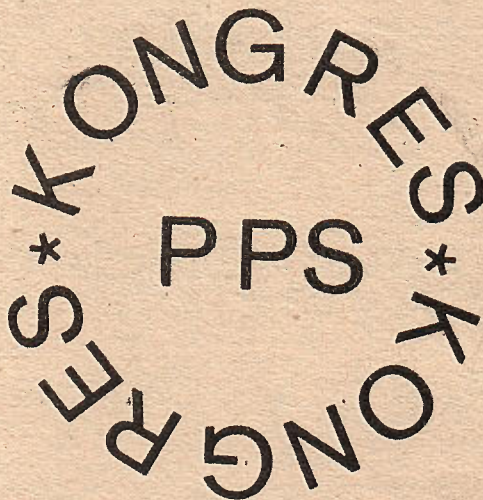
§ 80. Rada Naczelna może odebrać pismom terenowym prawo posługiwania się symbolami PPS z jednoczesnym ogłoszeniem tej decyzji wraz z uzasadnieniem w centralnym organie partyjnym. Od decyzji Rady Naczelnej przysługuje prawo odwołania do Centralnej Komisji Rewizyjnej.

§ 81. Nazwa PPS może być użyta wyłącznie w podtytułach pism, powołanych przez oficjalne ciała partyjne.

X PRZEPISY OGÓLNE

§ 82. Do wykładni zadań statutowych uprawniona jest Rada Naczelna.

§ 83. Zmian w Statucie dokonuje Kongres Zwyczajny lub Nadzwyczajny, większością dwóch trzecich głosów.

Rozmowa z Krzysztofem Królem członkiem Rady Politycznej KPN

Red. Był Pan gościem na I Kongresie PPS. Jak Pan go ocenia?

K.K. Cieszę się, że PPS dołączyła do KPN, czyli, iż razem tworzymy grono partii, które są najbardziej demokratycznymi organizacjami od Łaby do Władzy stoku. Kongres zrobił na mnie duże wrażenie i sądzę, że przyniesie on wiele dobrego dla PPS. KPN decydując się na przyjęcie procedur demokratycznych w swoim funkcjonowaniu i w wyborach wszystkich władz, zdobył się na eksperyment, czy partia egzystująca w systemie totalitarnym może pozwolić sobie na demokrację wewnętrzną. Wydawało nam się że tak, i przyniosło dobre wyniki. Mam nadzieję że podobne wyniki przyniesie również w zaprzyjaźnionej z nami PPS.

Rozsądne wydaje mi się także skupienie odrodzonej PPS w kraju wokół J.J. Lipskiego.

Red. A co sądzi Pan o uchwalonych na naszym Kongresie dokumentach?

K.K. Bardzo podobał mi się Statut, z tego względu iż bardzo ciekawa jest formuła organizacji terenowych PPS: „szczególnie to, że podstawową komórką są Konferencje Okręgowe, czyli przedstawiciele wszystkich członków Partii w okręgu. My, do tej pory stosowaliśmy formułę, że podstawową komórką są Okręgi, których przedstawicielami jest ich kierownictwo i dopiero zaczynamy zasadę tworzenia się struktur terenowych na zasadzie gromadzenia wszystkich członków Partii z danego terenu. Tak więc czegoś możemy się nauczyć także od PPS-u.

Red. Nasz program w porównaniu z waszym jest objętościowo dosyć skromny...

K.K. ...ale cele są zbieżne.

Red. Istnieją więc duże możliwości współpracy.
K.K. Praktycznie we wszystkim co KPN robi na zewnątrz widzimy miejsce dla współdziałania z PPS. Razem będziemy działali na rzecz integracji opozycji, tworzenia wspólnej reprezentacji, czy zasad finansowania. Dobrym przykładem dosłownie sprzed paru dni jest Polski Fundusz Demokracji Niepodległości, powołany w celu zbierania i dzielenia finansowych środków na pomoc dla ugrupowań Demokratycznej Opozycji Niepodległościowej.

Rozmowy na temat tego funduszu trwały 5 miesięcy. Jest to normalne podczas rozmów na temat dzielenia pieniędzy, są one zawsze bardzo trudne, szczególnie gdy dyskutują reprezentanci dziesięciu organizacji. Muszę przyznać że PPS reprezentowana przez A. Małanowskiego bardzo dzielnie broniła swoich interesów.

Red. Stanowiska PPS i KPN w sprawie wyborów nie są jednak zbieżne...

K.K. Wasze stanowisko jest zbyt asekuranckie. Nie podjęliście szansy jakościowej zmiany swego znaczenia, w sensie przejścia z grupy partii, które wierzą, że mają poparcie społeczne do tej grupy, która może wykazać się tym poparciem.

KPN bierze udział w tych wyborach, mimo że potępia zasady ordynacji wyborczej. Chcemy uzyskać nowe narzędzie do walki z obecnym systemem. Jest to objęcie terenem walki również mównicy sejmowej. Wy daje nam się, że bojkot byłby niezrozumiały zarówno dla opinii publicznej w kraju jak i na zachodzie. Chcemy przystąpić do wyborów z konfrontacyjnym programem wyborczym obalenia władzy komunistów w Polsce. Sądzimy, że Sejm będzie bardzo dobrym parasolem, dla wszelkich radykalnych działań poza nim.

Natomiast chcemy iść do wyborów niekonfrontacyjnych z "Solidarnością", z którą mamy już daleko idące ustalenia że będziemy występowali wspólnie i niekonfrontacyjnie wobec siebie.

W tej chwili władza zachowuje się tak, jakby nie chciała dopuścić KPN do udziału w wyborach. Rozbijają konferencje prasowe, bije ludzi podczas naszych wieców wyborczych. Ostatnio w Lublinie zabrano nawet listy z podpisami pod kandydatami i jak dotąd list ich nie oddano.

Mamy nadzieję, że jeżeli KPN zostanie zmuszony do zbojkotowania wyborów, to wtedy te wybory zbojkotuje również "Solidarność".

AKT ZAŁOŻYCIELSKI POLSKIEGO FUNDUSZU DEMOKRACJI I NIEPODLEGŁOŚCI

Polski Fundusz Demokracji i Niepodległości /PFND/ powołany jest w celu gromadzenia i rozdania środków materialnych przeznaczonych na wspieranie działalności ugrupowań i ruchów demokratycznych i niepodległościowych oraz wszelkich przedsięwzięć zmierzających do przywrócenia i rozwoju demokracji w Polsce. Zasoby Funduszu powstają z dotacji i darowizn osób prywatnych i instytucji, przyjmowanych jawnie, w kraju i za granicą oraz z własnej działalności gospodarczej.

Pomoc materialna Funduszu kierowana będzie w szczególności na dofinansowanie niezależnych partii, stronnictw i grup politycznych, związków, stowarzyszeń i klubów, na wspieranie wydawnictw prasowych i książkowych, zwłaszcza akcji propagujących i przygotowujących wolne wybory w Polsce. Fundusz działać będzie w oparciu o Statut PFND i udzielać pomocy zgodnie z regulaminem. Organizacje, grupy i osoby, które uzyskają pomoc z Funduszu, nie będą obciążane z tego tytułu żadnymi zobowiązaniami politycznymi wobec Funduszu lub jego ewentualnych sponsorów.

Polski Fundusz Demokracji i Niepodległości działa na rzecz wszystkich demokratycznych ugrupowań niepodległościowych. Założycielami Funduszu są: Grupa Polityczna "Niezawisłość", Konfederacja Polski Niepodległej, Łódzki Klub Konserwatystów - RMP, "Niepodległość" - Organizacja Liberalnych Demokratów, Organizacja "Wolność Sprawiedliwość Niepodległość", Polska Partia Chłopska - PSL, Polska Partia Socjalistyczna, Ruch Polityczny "Wyzwolenie", Ruch Społeczny Solidarność, Unia Demokratów "Baza".

Fundusz jest otwarty dla wszystkich innych ugrupowań politycznych, które mogą do niego przystąpić zgodnie ze Statutem PFND. Uzyskiwanie pomocy z Funduszu nie wymaga członkostwa PFND. Działalnością Polskiego Funduszu Demokracji i Niepodległości kieruje Rada Funduszu. Nad działalnością Funduszu czuwa Komitet Zaufania.

- Grupa Polityczna "Niezawisłość",
- Konfederacja Polski Niepodległej:
/-/ Leszek Moczulski, /-/ Krzysztof Król.
- Łódzki Klub Konserwatystów - RMP,
- "Niepodległość" - Organizacja Liberalnych Demokratów,
- Organizacja "Wolność Sprawiedliwość Niepodległość":
/-/ Jerzy Jurczyński, /-/ Franciszek Milwid.
- Polska Partia Chłopska - PSL:
/-/ Jacek Lewandowski.
- Polska Partia Socjalistyczna:
/-/ Jan Józef Lipski, /-/ Andrzej Małanowski.
- Ruch Polityczny "Wyzwolenie":
/-/ Karol Wit, /-/ Paweł Ursyn.
- Ruch Społeczny Solidarność:
/-/ Marek Woliński, /-/ Marek Brzeski.
- Unia Demokratów "Baza":
/-/ Kuba Budzyński, /-/ Marian Weroński.

W skład Komitetu Zaufania wchodzi: Stanisław Broniewski-"Orsza", ks. Jan Umiński, Andrzej Ostojka-Owsiłany. Skład Komitetu Zaufania będzie sukcesywnie powiększany.

Warszawa, 14 kwietnia 1989 roku.

KONGRES PPS!

Korespondencję do redakcji "Robotnika" prosimy kierować na adres Jan Józef Lipski 00-335 Warszawa ul. Konopczyńskiego 4 m. 6
